12

I

1878. III. 151.

10 flor.

prawo

Zbiór processow ~~29~~ 38
z 18. wieku

1. Tyszkiewicz — Sieniński.
2. Dowgiałło — Piaskowski.
3. Chmara — Wołodkowicz.
4. — —
5 Kostrołowicki Szaniawski — Hornicki.
6. Sapiński — Piaskowski.
7. Hornicki —. Piaskowski.
8 — — korzeniowski.
9 Szaniawski — Hornicki.
10 Potocki — Sorok.
11. — —
12 Woreszczyński — Musiński.
13 Stanicewicz — Kamiński.
14 Chmara — Przeradowski.
15 Gostawski — Rymsza.
16 Chmara — Przeradowski.
17 Radziwiłł — Hilzen.
18 Hylzen — Radziwiłł.
19 Baryliński — Dziedziula.
20 — —
21 Jankowski — Baryjański. 14633 IV
22 — —
23 Bychowiec — Chodkiewicz
24 Matuszewicz — Bychowiec
25 Strzecki — Korsak.
26 Korsaki.
27 ——
28 —
29 —
30 — Sugintowa — Dowsin

31. Zaborowski — Grumata. Lubański
32 — —
33. Tomaszewicze — Paryna. Odachowski
34 Łączyński — Sulatycki.
35 Bęklewscy — Porecka.
36 Oreszkowe. Wysłouch
37 —
38 ——

Bibliothek
d. Jagellonisch
Univer

KRAKAU

35

Pretensyi WW. JJ. Panow Bęklewskich Rotmistrzów Pinskich

nude z WJPm Jozefem Orzeſzką Marſzałkowiczem Pińſkim w Trybunale Intentowaney.

1mo O uznanie per ſatisfactionem Dekretu Ziemſkiego Słonimſkiego w Roku 1776. ferowanego, do maiętności Terebnia w Powiecie Pinſkim leżącey WJP. Mar. Rehabicyi.

2do Poſt præocupationem vero, o warowanie Poſſesyi teyże maiętności Terebnia.

3tio O approbatę tegoż Dekretu Ziemſkiego Słonimſkiego w punkcie tylko iednym przez JPPw. Bęklewſkich za apellowanego, i o ukaranie onych za źle utworzony odzew.

4to O udecydowanie Pen kontrawecyinych temuż Dekretowi appellacyi nieuległemu, a przez JPw Bęklewſkich, tak w niewypłaceniu 2,000. zł. Pol. ſądzonego dla Marſzałkowicza expenſu Prawnego, jakoteż w niezaſiadaniu zyſkaney z inſtancyi Jegoż Wieży, nieuſkutecznionemu.

Proba tego Ex Sequenti.

Same pobudki, ktòre Jeymości Pani Bęklewſkiey z przyrodzenia determinowały ſzukać Exdotacyi z Dóbr po Dziadu i Oycu Orzeſzkah pozoſtałych, były niewłaściwie i nieprzyzwoicie do iednego Jozefa Marſzałkowicza przyſtoſowane.

Bowiem nie mogła z iego iednego ſchedy znaydować zamierzoną wedle myśli ſwoiey w wzięciu Paſagu proporcyę.

Bo też nie znalazł w nim jednym utrzymuiącym po Anteceſſorach ſwoich ſpadek, i niewidziała go ſamego iednego we wſzyſtkich Dobrach Dziedzica.

Gdyż wiadomo Jey było, wiele ieſt w rodzeńſtwie Braci, wiele też po Dziadu i Oycu pozoſtało ſubſtancyi, tudzież wiele na którego z nich i jakie Dobra z rozporządzeń Oyca doſtały ſię.

Te prócz Domowey wiadomości, dał i też ieſzcze o tym dokładnie ją przeświadczyć, iuż to zapiſy Oyca, iuż to Teſtamentowe jego dyſpozycye, iuż to na oſtatek ſame Intromiſſye Braci, każdego do ſwoich, acz czaſowych przeznaczonych dzierżaw zaprowadzane.

O których ſzczegulności dziſieyſza Sprawa między rodzeńſtwem intentowana uwiadamia.

Przecież ona ani kontentuiąc ſię przez męża swojego zawartą z Oycem przed Szlubną w Roku 1771. Jan: 31. dnia intercyzą w ktòrey 15000. miała przeznaczoney exdotacyi ani oney oddawania przez Oyca w Kancellaryi Grodz: Pin: nie przyimuiąc i idąc do kaſſaty Teſtamentu Oyca w R. 1771. 8br: 20. dnia czynionego, też ſame quantum przez Jozefa Orzeſzkę opłacić determinującego.

mieć większą exdotacyą.

Więc sama znała i zna potrzebę rekwirowania oney u wszystkich Braci.

A przecież po mimo własną potrzebę, i obeyście nie regularne, ominąwszy innych, wzięła za obiekt prześladowania, iednego Jozefa Orzeszkę Mar: Piń:

Jakoż i one uskuteczniła.

Bowiem czyniąc pierwiey Oycowi przykrości, w wiolencyach, i najazdach na Pihanowicze, jak świadczy w Ru 1771. 9br. 20. d. Manifest w Dekrecie folio 486. wyrażaiący się) potym po śmierci Oyca ciż JPP. Beklewscy z Mattści Terebnia WJP. Jozefowi Mar: z pod intromissyi titulum Juris & naturæ poświadczaiącey expulsyą z ludzmi Rossyiskiemi na załogę im danemi w Ru 1771. Mar: 6. dn. udziałali.

Co tak wraz Mnifest imieniem Jozefa Orzeszki, iakoteż list testimonialny JP. Majora Rossyiskiego w Dekrecie wyrażaiące się folio 487. & folio 488. wyznawaią.

Tudzież intromissya 1772. Maja 25. d. legatur.

Z owey tedy uczynioney expulsyi cała sprawa uczynkowa między Bęklewskim a Orzeszką urosła w którą wglądaiąc, iuż sąd poznał niegodziwy ex Antecedenti bez pretensyi Bęklewskich do iednego Mar: postępek.

I zaraz będzie znał do jakiey ta sprawa uczynkowa przyszła prozekucyi, iakiemi ona per processum chodziła stopniami.

A to zwiedziawszy po krótce, ale istotnie, prętko przyidzie do tego końca; że pierwiey taż Mattść Bęklewskim oddana na próżną korzyść.

Po tym Dekretem Pryncypalnym, w nakazie tylko przez sądzoną rehabicyą nie zaś w skutku przez utrzymuiących oną i teraz Bęklewskich zwróconą została, powinna bydź oddana Dziedzicowi.

A to i z własności Sprawy.

I z powinney satysfakcyi Dekretowi nie appellowanemu.

O to gdy po owey expulsyi sama JP. Bęklewska, w nieprzytomności męża swego, in periculo zdrowia zostaiąca, do Pińska wyiechała.

W ten czas ciż sami JPP. Bęklewscy, chcąc daley pod prozekucyą WJP. Jozefa Orzeszkę trzymać manifesta w R, 1771 Mar: 1. dnia o expulsyą sobie niby im uczynioną WJP, Marszał: w te pore w Warszawie będącego, i iakoby z tey samey przyczyny Jeymć Pani Bęklewska abortum passa została, oskarżyli.

Czemu się sprzeciwia Manifest imieniem JP. Truchnowskiego Plenipotenta W. Marszałkowicza na JP. Bęklewskiego zaniesiony Który.

1773. Mar: 15. dnia legatur.

Dopieroż po owym oddaleniu się JPani Bęklewskiey, JP. Mar: Dziedzic Mttści Terebnia, oną JPani Ordziney Prawem zastawnym indadyował,

JPanowie Bęklewscy daley w daiąc się w czerniącą JPana Marszałkowicza prostytucyą do Grodu Piń: onegoż zapozwawszy, i tam consenti-

ente

enter na inkwizycyę zgodziwszy się; co świadczy Dekret.

1773. *Julii 3. d. który Legatur.*

Potym utworzywszy przeciwko własnemuż poznaniu i zgodnym na inkwizycyę zezwoleniu, Dekretu Grodzkiego Pińskiego uciążliwość, pretextem dalszey exwisceracyi Marszałkowicza, do Sądow Konfederackich wespół z Urzędem Grodz: Pińskim zapozwali.

Z ktòrey decydowana remissa na zakonkludowanie tey sprawy do Ziem: Słonim: Na co:

1774. *Maia 20. dnia Legatur Dekret.*

Z mocy ktòrego gdy JPP. Bękliwscy zapozwali Marszałkowicza do Sądu Ziem: Słonim. i gdy u onego za złączomymi Aktoratami, i innemi Akcessoryami, w drugich Kategoryach do wiadomości potrzebnemi, o Reindukcyą Mttści Terebnia doprzszali się.

Sąd oney w ów czas nieuznawaiąc, inkwizycyę, i szkod weryfikacyę decydował.

Vide Dekret 1774. ad Casum.

Gdy dopiero po wyexpedyowaniu tych Aktów Dekretem oznaczonych; przyszła Sprawa iterum do kognicyi Sądu Ziem.

Urząd dla Bęklewskich Reindukcyą do mttci Terebnia, praevio onych na niebronnym przez nikogo weyściu Juramento sądził.

Peny Expulsyine na Jozefie Orzeszce 6. Niedziel wieży wskazał, a Bęklewscy z oney kwitowali.

Vide kwitacyą 1775. Maia 2. dnia.

Vide Dekret a Fol. 145. ad Fol. 149.

A Jeymość P. Ordzinę z mttści Terebnia do dóbr Korsuń przeniosł, i summę 36,000. na tychże dobrach modo Hypothecario ulokował.

Vide Dekret Eodem Folio.

Appellował Marszałkowicz od tego Dekretu.

Urząd z determinacyi Prawa, uchylił mu odzew.

Marszałkowicz niechcąc czynić uymy Prawom na tym Dekrecię, acz z krzywdą Jego zaprzestał.

A to jest co się ukazało, jakie w tey Sprawie uczynkowey, były stopnie processu.

Teraz się zbliżyć do z wrótu Jey przez tenże Dekret, i w nim znaydować nie poruszoną ważność.,

O to gdy Bęklewscy w przyczynie Exdotacyi wdarlszy się do Trebnia, i i pretextem niby zostawszy oddalonymi zyskali Reindukcyą.

Marszałkowicz ze wszystkiemi Konsukcessorami rozprawuiący się w Ziem: Słynim. pryncypalnie o pozostałoć maiątku po Antecessorach swoich, jako szukaiących Exdotacyi zapozwawszy, takie z onymi pozyskał wyroki.

Ktòrych moc, i nieporuszenie okazuie się.

1mo: Urząd dla Bęklewskich za intercyzą, i Testamentem Oyca 15000. zł. Pol: pro exdotatione na Marszałkowiczu dla Bęklewskich sądził; termin w Roku 1776. Apr: 23. dnia exlucyi wyznaczył; o dalszą exdotacyę salvum jus requirendi u Konsukcessorow zachował.

Marszałkowiczowi zaś repetycyę sądzoney dla Bęklewskich summy, także na Konsukcessorach, idque Bratach iego rezerwował.

2do: po opłaceniu 15000 rehabicyą Marszałkowiczowi Mttści Terebnia, oraz szkod weryfikacyą decydował, i wieżę ciwilną na Bęklewskich

przeznaczył, oraz expenſu na tychże Bęklewſkich dla Mar: 2000 zł
Sądził.

Vide Dekret a fol: 482 ad fol: 560.

Dobry Dekret i nie poruſzony, a to z iſtoty Sprawy.

Gdyż załatwiony ſkutek, ſądzeniem exdotacyi, przez Oyca wyznaczoney, odiął przyczyną utrzymywania ſię przy poſſeſſyi Terebnia.

Dobry Dekret z powinney ſatysfakcyi iemu przez niedopuſzczenie pretendowaney od Bęklewſkich appellacyi.

Gdyż Trybł z mocy Kon: 1764 R. titulo appellacye ſame tylko punkta appellacyine roztrząſać, a w nieappellowane wchodzić niemoże.

A zatym nie wolna ieſt iego kognicya.

Dobry Dekret, bo nie appellowany, gdyż i być nie mògł appellowanym, a to z Sprawy.

I z ſamegoż Bęklewſkich in procedendo obeyścia.

Po inkwizycyi sądzona była dla ich Reindukcya co znaczyło principale.

Orzeſzko appellował, oni appellacyi bronili.

Sąd jako niewolney z samey iſtoty sprawy etiam ex principali nie dozwolił.

Pari modo niebył powinien i onych, od sądzoney Rehabicyi appelluiących, wyſłuchać.

Ile gdy Prawa ar: 88. R. 4. i dalſze, nie dozwalaią.

A zatym ieſt in appellabile Decretum.

Przeto per satisfactionem onemu ma być dana dla Marſzałkowicza Rehabicya.

Dopełniał Marſzałkow: temu Dekretowi, iako appellacyi nie podległemu satisfakcyą.

Prezentował. i liczył w Kancellaryi Ziem: Pin: w terminie Dekretem przeznaczonym to ieſt 20. Apr: w Ru 1776 15000 zł: dla Bęklewſkich pro exdotatione ſądzoney.

A Bęklewſki oney nie przyiął.

Więc winien ieſt pen kontrawencyinych.

Videatur prezentacya ſub data ſupra expreſſa.

Nie opłacił ſądzonego expenſu 2000 dla Marſzałkowicza.

Co świadczy 1776 Apr: 20 d. pilność.

Więc winni ſą ulegać penom kontrawencyinym.

Względem zaś ſummy 15000 zł: pol: pro exdotatione Dekretem ſądzoney, czy ma oną ieden Marſzałkowicz zapłacić? czy przez wſzyſtkich w czaſie ma być uſpokoiona? ad arbitrium Sądu oddaie ſię.

Co do Punktu appellowanego.

Skarżyli Bęklewſcy Marſzałkowicza, iż JP. Truchnowſki za Plenipotencyą JP. Orzeſzki w Ru 1772. wydaną w Ru 1773. JPP. Bęklewſkich z Terebnia depoſſyduiąc samą Jmćjakoby przeſtraſzył, ktòra z tey okazyi abortum paſſa, i przeto pen na onym dopraſzali ſię.

Urząd Ziem: Słonim: roztrząſaiąc nieſprawiedliwą przyczynę Bęklewſkich iż ta Plenipotencya przed Rokiem poſſeſſyi wydana, nie mogła być nigdy subordynacyą Truchnowſkiemu do depoſſydowania Bęklewſkich, i że ona do intereſſow Prawnych, iEkonomicznych tylko ſłużу.

Przeto W. Marſzałkowicza od tak napaſney pretenſyi prævio tegoż Juramentu Urząd Ziem: uwolnił.

Malitioſe appellowali Bęklewſcy od tego Dekretu:

Przeto są winnemi Pen appellacyinych

A Marſzałkowicz żądaiąc wolności od tey obiekcyi z ofiarą tegoż samego juramentu proſi tegoż Dekretu w tym punkcie approbaty.

Co będzie i wykonaniem Prawa i ſkutkiem Sprawiedliwości.

PUNKT DRUGI
Z WW. JPP. Wiłouchami, a ten

1mo Przeświadczy dobroć Dekretu Ziem. Słonimſkiego, a zatym poſtawi go ze wſzech miar godnym approbaty.

2do Uzna być winnemi WW. Wiłouchow Pen appellacyinych; i przeto wda onych do nie uchronnego ulegania karze Prawem opiſaney.

3tio Zwròci przez W. Marſzałkowicza wydatkowany Prawny expens, i wczym WW. Wiłouchow, nie wymòwionemi, od winney przez nich onemu opłaty.

Rzecz proźbę wſpieraiąca, i ſkutek oney determinuiąca.

Trzy powody, ktòre były obiektem WW. Wiłouchom do prozekucyi, tak są ſłabe w ſwoiey iſtocie, iż im więcey wypiſuią ſię, czemu? i dla czego? są dziś uſpołeczney między rozprawuiącemi Bracią ſprawie, i oną ſzczegulniey do Marſzałkowicza ſtosuią.

Tym jaśniey przyświadczaią? Dokumentowi *1748* Roku przez Dziada Michała Orzeſzkę sprawionemu (przecież go za maxymę zyſkow ſwoich trzymaiąc (ſprzeciwienie ſię.

Bowiem raz chcą wieczności wſzyſtkich Dòbr po Michale Orzeſzce pozoſtałych, ſtanowiąc ſiebie być wſpolnie z Bracią zdolnemi do użytku z wieczności w całym maiątku po Michale.

Przecież, że ich żądza ieſt pewna, to miłość właſna korzyſtać więcey (jak należy) uſiłuiąca o wiarę każdego przyprawia.

Lecz by powod, to ieſt Dokument 1748. do ktòrego chęć swoią iednoczą, miał być rówuość Dziedzictwa z Bracią dla Wiłouchow wſkazuiącey rzetelny.

To on ſam z ſwoich wyrazow tak o ſobie trzymać niedozwala.

Gdyż przeznaczywſzy Michał dla Synow Antoniego Orzeſzki dòbr wſzyſtkich wieczność, Córkom Jego wyprawę, to ieſt Exdotacyą z dóbr, lub przez Antoniego, lub przez Wnukow ſwoich wedle Statutu zadeterminował, na co.

1748. Roku Maia 19. dnia w pierwſzey Kathegoryi czytany Dokument videatur.

Nie iuż tedy równy podział Aktorſtwa, z Synami Antoniego Córkom Jego opiſał, lecz wypoſażenie według Praw rozporządziwſzy na ſamym ſkupiu ich zoſtawił.

Znali to dobrze Wiłouchowie, i za uprzedzoną Intercyzyą 25,000. złł. Pol. kontentowawſzy ſię, z odebrania onych, z dòbr Dziadowſkich Oyczyſtych i Macierzyſtych, kwitowali.

I Dokument zrzeczny w Roku 1766. Junij 25. dnia Datowany a 1767. Maja 4. dnia na Sądach Grodzkich Brzeſkich przyznany W. JP. Antoniemu Orzeſzkowi Mar. Pin. wydali, który Legatur.

Dopełniła ſię wola Michała przez Antoniego dopłacaiącego Córce exdotacyą.

Zaprzeſtała ona na tym, i wſpolnie z Mężem ſwoim, Oyca z Dòbr Dziadowſkich i wſzyſtkich kwitowała.

Toć Dokument 1748 Ru dwojaką wziąwſzy exekucyą, tym ſię ſtał mocnieyſzym, i nieporuſzonym, im rozporządzenie jego zrzeczeniem przyznanym autoryzowąnę zoſtało.

A Je-

Jednak pomimo to wſzyſtko WW. Wiſłouchowie z formowali pretext i iścia do Procederu z Bracią swoią.
Za aſſekuracyą od Oyca po zrzeczeniu w Rok wydaną, ſpadku iure legitimo przychodzącego dochodzić przeznaczaiącą.
Która, że nie może być przewodnikiem zyſk dla nich determinuiącym.
To nikczemność iey broni i tamuje.
Gdyż niemógł Antoni wydawać aſſekuracyi dla Wiſłouchow.
Ponieważ Dokument 48. R. zaſtrzegł mocną by impræjuditium Dzieci ſwoich z niſkim nie zawierał tranzaktow, i założył nieważność ich: przeto ona upadać powinna.
Niemoże aſſekuracya impediment czynić Aktorſtwu Synow Antoniego?
Gdyż on nie Aktor, na maiątek Michała, nie mógł żadney dla WW. Wiſłouchow rozerwi zachowywać? i ile po wydanym zrzeczeniu i na Synow iego.
Synowie a Bracia Wiſłouchowey owego zrzeczenia nie odſtąpili? a na ſkutkach iego zaprzeſtaią.
Więc aſſekuracya nic ieſt warta, by uprzedzała zrzeczenie wiecznikom ſłużące; a przez nich bez żadnego od ichże reſcriptu dotąd na uwolnienie Dziedzictwa ſwojego utrzymuiące.
A zatym to ieſt, co dalſzego zyſku Wiſłouchom tamuje.
Wydał Prawo AntoniOrzeſzko, dobrawiży do summy exdotacyiney ieſzcze u Wiſłochow we 20000. i we 40000.Prawem zaſtawnym, oraz dożwotnim maiętność Pierkowicze niewolnie mimo zakaz Dokumentu 1748. Ru z krzywdą Synow ſwoich tymże Wiſłouchom inwadiował. Naco.
1766. Julii 20. dnia Prawo czytane zaſtawne i dożywotnie weſpoł z Intromiſſyą Videant.

A to ieſt drugi Punkt który Wiſłouchow uporczywie przy dożywociu utrzymuje.

Niemógł Antoni Orzeſzko przeznaczać dla Wiſłouchow dożywocie Maiętności Pierkowicz, nie będąc oney Dziedzicem:
Gdyż sam dokładnie wyznał, w Produkcie ſwoim.
Iż owych dóbr, z pokładanych Praw, był Aktorem zeſzły Michał Orzeſzko Dziad Procedentium.
Jakoż on dyſmembruiąc wſzyſtkich Synów, i dożywocie na nich przeznaczaiąc, też Piorkowicze pro Scheda Jozefowi Synowi ſwemu Teſtamentem pod Rm 1749. Junij 10. dnia wydzielił.
Iże, ciż Synowie Michała konwencyami, tak Dokument dożywotni wſpieraiącemi, jako też Authoryzuiącemi Teſtamenta w ſposob dożywocia wſzyſtkie dobra między ſię rozebrali.
Pośledniey po wynikłych między Bracią z działu pretenſyach o dobra Dziadowſkie, też Piorkowicze w ſummie 50,000. zł. Antoniemu Orzeſzkowi doſtały ſię; to ſtrony przeciwney produkowana konwencya w Ru 1759. znać daie.
Owoż to ieſt, co niewolnym i niemocnym czyniło zeſzłego Antoniego Orzeſzki, do wydania Dokumentu dożywocie Wiſłouchom przeznaczaiącego.
Bowiem krzywdzi to i przyrodzenie i opieraſię Dokumentowi - 48. Roku całą sprężynę sprawy ninieyſzey trzymaiącemu.
Iż Antoni z determinacyi tego Prawa, nie miał dozwolonego rządu, mocnego Dobrami iako Dziedzic władać, lecz jako dożywotnik dla dzieci ie ocalać.

A

A w nie uſkutecznieniu tego, sprzeciwił ſię on też mocno, i ſamym ſwoim tranzaktom przez ſię przyznanym akceptuiącym, Dokument - 48. Ru i on aprobuiącym.

Wyznał też on przez ſwóy Teſtament, iż zle Wiſłouchom dożywocie przeznaczył.

Przeto determinuiąc Piorkowicze Jozefowi Orzeſzkowi okupić onych jak nayrychley obowiązał, a eo ipſo ſkaſſował, dożywocie.

Przeto ieſt to, co upadla Dokument dożywotni. a to co, przez approbatę pierwſzych Praw w Ziem: Słonim: zyſkało kaſſatę tegoż dożywocia.

I to co ieſt, co perſwadować ma Sądowi do konieczności tegoż Dekretu utwierdzenia, a dożywocia ſkaſſowania, i Marſzałkowiczowi prævia repoſitione summy do poſſeſſyi oddania.

Punkt trzeci poiſkuiących Wiſłouchow, jakoby części Dziedziczney w tychże Piorkowiczach.

Niemoże być im Dziedzictwo dane, a Dekret Ziemſki Słonim: uſuwaiące ich (acz czaſownie) od zyſkow Aktorſtwa, ma być za approbowan: a całość Piorkowicz do exdywizyi oddana.

Czemuż to? gdyż niezłożyli Wiſłouchowie, tak mocnych dowodow, któreby im nadawały Aktorſtwo, ani mieli żałobę, za ktòrąby o też Dziedzictwo rekwirowali w Ziem: Słonim.

Przeto sprawiedliwie nie uzyſkali w proźbach swoich ſkutku.

Mòwili oni przed Sądem Ziem: Słonim: iż to aktorſtwo było Woynow, i w części doſtało ſię Michałowi Orzeſzkowi wiecznością, a w części zaſtawą.

Determinowali oni być ſiebie wiecznikami, a przecież, by o wieczność przez żałoby w Ziemſtwie inſtancyą mieli, tego przed Trybunałem nie dowiedli.

Więc w Sprawie nie wentylowaney w mnieyſzym Sądzie o oſtateczne wyroki w Trblle dopraiząć ſię nie ieſt wolnym, gdyż tak Konſtytucya 1764 Ru oſtrzegła.

Aże Wiſłouchowie nie mieli w Ziem. o przyſądzenie wieczności żałoby; przeto według Art: 54. z Roz: 4. nic bez oney wygrywać nie mogli, w dowod czego legatur do Dekretu principalna Wiſłouchow inſerowana żałoba.

Doſyć ieſt z Urzędu, iż bez dowodu Sprawy Sądzić niewogący, przecież rezerwował ſalvam actionem o też Dobra JPP. Wiſłouchom.

A to jeſt, co z Proceſſu Urząd Ziem: Słonim: ewinkuje, i to ieſt, co dobroć ich wyrokow przeświadcza.

A w ſzczegulności w tey Kategoryi są te.

1mo: Dożywocie niewolnie Wiſłouchom wydane Urząd Ziemſki ſkaſſował.

2do: Summy 40000. zł. Pol: na Dobrach Piorkowiczach na zaſtaw Lokowaną ubeśpieczywſzy, onę Dobra pod taxę exdywizyą wſzyſtkim czterem Braci Orzeſzkom poddał.

3tio: Pretendowane Dziedzictwo części Piorkowicz przez Wiſłouchow tantiſper z przyczyny niebyłości zapozwu o też Aktorſtwo, i nie wſparcia żadnymi dowodami, a ſalvam actionem w ſwoim Sądzie zachował.

4to: Udecydowawſzy raz exdotacyą, ieſzcze onym poiſkiwać circa exdiviſionem, z maſſy całey Subſtancyi vigore Statutu Art: 3. z Roz: 5. dozwolił.

Vide Dekret a fol: 570. ad fol: 580.

W takowym tedy ſkładzie Dekretu z ſprawiedliwością zgodnego, ieſzcze JPP. Wiſłouchowie nieukontentowani złośliwie przed Trbunał zaappellowali.

Vide ich appellacyą fol: 601.

Za ktòrą, że ią winni ukarania, a Dekret Ziem: Słonim: approbaty, to Konſt: 1764. Roku titulo, tak determinuie.

Udzielna Kròtka rezolucya.

Co do pen kontrawencyinych przez Staroſtę Oſtrynſk: Bęklewſkich i Wiſłouchow na Marſzałkowiczu żądanych.

Po Dekrecie oſtatecznym, gdy JPP. Szukinowicz Piſarz, i Biały Regent, tudzież Kancellarya Ziem: Słonim: o komportacyą Dokumentow zoſtali do Trbłu zapozwanemi, i gdy Dekretem Trbſkim komportacyą tychże Dokumentow w Kancellaryi Ziem: Słonim: nayduiących ſię in ſpatio 4 Niedziel uznano.

A z tąd nie inaczey ſtronom przychodzić, jak tylko po dopełnieniu oney, tenże Trybunał otworzył drogę.

Przeto iako Dekret, ante ſatisfactionem in Comportatione zoſtał, nie przyzwoicie otrzymany, tak on kaſſacie ulegać koniecznie powinien.

Powtóre zły jeſt Dekret i ma być ſkaſſowan z ukaraniem 6. Niedziel wieży tak Staroſtę Oſtryńſkiego Bęklewſkich, iako też i Wiſłouchow.

Gdyż on Extra repartitionem, tak zwyraźnego zakazu Kon. 1726. Roku titulo *termin i Repartycye.*

Jako też Kon. 1775. Roku otrzymany.

A też Prawa, nie tylko one in Inſtanti nikczemnić, lecz otrzymuiących, ka- [illegible]

A zatym, gdy Prawa i ſprawiedliwość więcey mówią za ſprawą Jozefa Orzeſzki.

Więc on kończy głos, a w uzyſkaniu ſprawiedliwości i iſtotnym wyexekwowaniu Prawa. pewną zakłada ufność.